

Sygn. akt II Ca 383/13

POSTANOWIENIE

Dnia 07 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2013 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z wniosku I. D.

z udziałem A. Z. i K. D.

o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych nie złożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 22 kwietnia 2013r. sygn. akt I Ns 223/13

postanawia:

1. oddalić apelację
2. przyznać od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu na rzecz adwokata J. W. prowadzącego Kancelarie Adwokacką w K. kwotę 60 zł powiększona o 23% podatek od towaru i usług tytułem opłacenia zastępstwa procesowego świadczonego na rzecz wnioskodawczynie z urzędu.

II Ca 383/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczynie I. D. wniosła o zatwierdzenie uchylenia się przez nią od skutków prawnych nie złożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po J. D. oraz o odebranie od niej oświadczenia o odrzuceniu spadku po J. D..

Sąd Rejonowy w Kaliszu postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2013 r. oddalił wniosek i nie obciążył wnioskodawczynie kosztami postępowania. Rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach:

J. D. zmarł 4 marca 2007 r. w K., gdzie ostatnio zamieszkiwał. O jego śmierci wnioskodawczyni dowiedziała się dwa dni przed pogrzebem. I. D. była na pogrzebie ojca, gdzie brat ojca pokazał jej żonę J. D.. Wnioskodawczyni nie próbowała rozmawiać z żoną ojca, ustalić w jakikolwiek sposób jaki był stan majątkowy J. D.. Nie uważała, że coś dziedziczy po ojcu. I. D. nie kontaktowała się z ojcem od dzieciństwa. Nie składała też żadnych oświadczeń w przedmiocie przyjęcia lub odrzucenia spadku ponieważ nie miała wiedzy, że takie oświadczenie się składa.

O tym, że toczy się sprawa o stwierdzenie nabycia spadku po J. D. wnioskodawczyni dowiedziała się w listopadzie 2012 r.. Wtedy już podjęła decyzję o chęci złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku. Wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 22 kwietnia 2013 r. złożyła oświadczenie o odrzuceniu spadku po J. D.. Wnioskodawczyni nie złożyła wcześniej takiego oświadczenia, gdyż nie wiedziała o takiej możliwości. Sama nieznajomość prawa nie może być podstawą uwzględnienia wniosku.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożyła wnioskodawczyni zaskarżając je w całości. Zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 1019 k.c. polegające na błędnej wykładni wyrażające się w ogólnikowym powołaniu się na brak staranności spadkobierczyni w uzyskaniu wiedzy o rzeczywistym stanie majątkowym spadkodawcy jako okoliczności wyłączającej zastosowanie tego przepisu, nie wskazując jak w jego ocenie istniała możliwość uzyskania przez spadkobierczynię wiedzy o majątku jej ojca w dacie pogrzebu. W oparciu o te zarzuty wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przyjmuje ustalenia i poglądy prawne sądu pierwszej instancji jako swe własne.

Na początku jednak rozważań należy wskazać, jakie okoliczności na gruncie art. 1019 k.c. są okolicznościami istotnymi. Należy zgodzić się z poglądem, że podstawę uchylenia się przez spadkobiercę od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może **stanowiąc błąd prawnie doniosły** (art. 1019 § 2 w wz. z art. 84 § 1 zd. 1 i § 2 k.c.). Błędem taki nie jest nieznajomość przedmiotu spadku pozostająca w związku przyczynowym z niedołożeniem przez spadkobiercę należytej staranności w ustaleniu rzeczywistego stanu majątku spadkowego (por. postanowienie SN z dnia 30 czerwca 2005 r., IV CK 799/04, OSNC 2006, nr 5, poz. 94, z glosą W. Borysiaka, Palestra 2009, z. 5-6, s. 285). Nie będzie też błędem prawnie doniosłym złożenie oświadczenia pod wpływem wadliwych, błędnych pobudek czy motywów (J. Kremis, E. Gniewek /w/ E. Gniewek, Komentarz, s. 1642), czy z tego samego powodu brak odpowiedniego oświadczenia w terminie (por. E. Niezbecka, Kodeks cywilny. Komentarz. Redakcja Andrzej Kidyba, Tom IV Spadki, Warszawa 2011, s. 248).

Sąd Rejonowy wbrew zarzutom apelacji prawidłowo ustalił, że wnioskodawczyni nie podjęła żadnych prób ustalenia jaki był stan majątkowy jej ojca. Mogła podjąć choćby próbę skontaktowania się z żoną J. D. i uzyskania od niej informacji na temat sytuacji majątkowej spadkodawcy. Wskazał więc również jakiego zachowania od niej oczekiwał, aby można było przyjąć, że zachowała należyta staranność w ustaleniu rzeczywistego stanu majątku spadkowego. Okoliczności te powinna wykazać wnioskodawczyni. Powinna wykazać pod wpływem jakiego rodzaju błędu nie złożyła oświadczenia w terminie, na czym ten błąd polegał i czy był prawnie doniosły. Wnioskodawczyni nie przedstawiła dowodów na powyższe okoliczności i dlatego Sąd zgodnie z art. 1019 k.c. miał obowiązek wniosek oddalić.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji.